

ضمیمه روزنامه ظاهر
ارگان شورای متحده
مرکزی

انتخابات دوره هفدهم

و طبقه کارگر ایران

گر، خیانت بمنافع کلیه طبقات
دموکراتیک اجتماع و خیانت به
جنبش نجات بخش ملت ماست.

از اینجهت کلیه کاندیدهای
که خود را ضد استعمار معرفی
میکنند باید از نهضت طبقه کارگر
بدون چون و چرا پشتیبانی نمایند.
آزادی سندیکائی باید شعار

هر کاندید دموکراتیک هی باشد.

آزادی سندیکائی؛ بدیهی ترین و
اساسی ترین حق طبقه کارگر است. آزادی
سندیکائی را قانون اساسی ما و منشور ملل

متحده تضمین مینماید. ولی مدت هاست که
هیئت حاکم ایران در حالیکه شورای
متحده مرکزی را بعنوان مظہر وحدت
طبقه کارگر ایران علاوه از هر کوئی فعالیت
علیی بازداشت اصل آزادی سندیکائی را
بکلی بامال کرده است. هیئت حاکم ایران
نه فقط فعالیت شورای متحده را با اخراج
و حبس و تبعیه مجازات میکند بلکه هر
سندیکا و هر اتحادیه ای را که وابسته بدولت
نباشد و بکمترین دفعه از حقوق زحمتکشان

پردازد با خشن ترین روش ها سرکوب
مینماید. هر کاندیدی که خود را
علاقه مند به قانون اساسی و منشور
ملل متحده و اعلامیه حقوق بشر
میداند باید زنده کردن آزادی
سندیکائی را در سرلوحه برنامه
خود قرار دهد.

هیئت حاکم ایران مخصوصاً در سالهای
اخیر بار و بخشی ای بحقوق بدیهی طبقه
کارگر حمله ور کردیده و کوشیده است که

در این موقع که جریانی بنام «انتخابات»
دوره هفدهم مج اس آغاز گشته است شورای
متحده مرکزی لازم میداند بشام کارگران
وزحمتکشان ایران نکاتی را باطلاع عموم
ملت ایران و عموم کاندیدها بر ساند.

در شرابط کنونی که کلیه آثار آزاد
یهای دموکراتیک از کشور ما بر افتاده هیچگاه
ممکن نیست مجلسی جز بسودهیت حاکم و
اربابان امپریالیست او و بزیان ملت تشکیل گردد
معدلك ملت ایران را خواهد داد
و کاندیدهای که میخواهند مورد تایید و
پشتیبانی ملت باشند باید در مبارزه انتخاباتی
خود شعارهای طبقه کارگر را در سرلوحه
برنامه خویش قرار دهند.

کاندیدهای ملی باید بدآنند
که طبقه کارگر، استوار قرین و بی
گیر قرین مبارز ضد امپریالیستی و
رهبر کلیه طبقات دهی کرایک در این
مبارزه عظیم است. در دوران کنونی
مبارزه ضد امپریالیستی جز باشرکت
و رهبری طبقه کارگر لمیتواند
به بیروزی قطعی منجر گردد.
مبارزات قهرمانانه طبقه کارگر خوز-

ستان و اصفهان و تهران و سایر
نقاط ایران در موضوع ملی کردن
صنعت نفت شاهد گویای این مدعای است.
آنها که نهضت طبقه کارگر
را سرکوب میکنند همانها کی
هستند که میخواهند عوام فریبیانه
و موذیانه مبارزه ضد امپریالیستی
ملت ما را دچار ناکامی و شکست
گردانند. خیانت بمنافع طبقه کار-

بمجلس داده و در آنجا طبقه کار-
گر را بیهانه بیسوادی عملاً از
حق رای محروم ساخته است
بزرگترین اهمان بطبقه کارگر و
همه هترین لطمه بحقوق اوست. این
لایحه با هر ادعا آزادیخواهی و با کمترین
دلستکی بمقابل قانون اساسی و منتشر
ملل متحده و اعلامیه حقوق بشر منافات دارد.
این لایحه کوه دشمنی بر که حکومت
صدق با طبقه کارکراست. هر کاندید
ملی باید با تمام قوا برای شکست
دادن این لایحه ارجاعی مبارزه کند
بطورگلی هر کاندید دمو -
کراتیک باید تعهد کند که با هر
گونه تشبیه ضد کارگری، باسندیکا-
سازی، با تهاق افکنی در طبقه کارگر،
با کنگره سازی، با مداخله پلیس در
درسر لوچه بر نامه خود قرار دهد
قانون کار که در سال ۱۳۴۵ در
اثر مبارزات دلیرانه طبقه کارگر
ایران و پاپاشاری شورای متحده
هر کزی وضع گردید در سال ۱۳۴۹
بدست دشمنان طبقه کارگر سرو
دستش شکسته شد. تکمیل این قانون
ورفع نقصهای آن باید از مواد
اساسی بر نامه هر کاندید ملی باشد.
کاندیدهای ملی باید بدانند
که همین قانون کار ناقص فعلی
نیز در اثر توطنهای دولت و کار
فرمایان اجرا نمیشود.

کاندیدهای ملی باید اجرای
قانون کار و تکمیل آن را در مقابل
ملت تصمیم کنند.
کاندیدهای ملی باید بدانند
که لایحه ای که حکومت ضد ملی
صدق بنام «لایحه انتخابات»